

1989

1990

-212-005

dobro a zlo si vyměnily místa

S v a z L a m b d a (přípravný výbor)
Člen International Lesbian and Gay Association

J. M. LÁNY
POD KOTLÁRKOU 14
150 00 PRAHA 5-SMÍCHOV

V Praze dne 1. ledna 1990

Vážený pane prezidente,

dovolte mi, abych Vám jménem našeho vznikajícího svazu srdečně blahopřál ke zvolení do vrcholné funkce našeho státu.

Tím, že celý národ uvítal Vaše zvolení, otevírají se také pro nás obzory svobody, pro nás, kteří jsme byli společenskými předsudky odsouzení zastírat svou bezúhonnou tvář před přáteli, sousedy či spolupracovníky. Hlásíme se s veškerou vážností k Vašemu programu pravdy a lásky a věříme, že se nám podaří dosáhnout, aby nás společnost v budoucnu přijímala tak, abychom nadále nemuseli vynakládat síly na předstírání něčeho, čím nejsme, a mohli veškerou svou snahu věnovat prospěchu lidského společenství.

Vážený a milý pane prezidente, chceme Vám rovněž přát do nového roku i do dalších let nevně zdraví, trvalou státnickou a uměleckou moudrost a řadu dalších úspěchů. Bůh Vám žehnej.

Přáli bychom si upřímně, abychom Vás mohli osobně pozdravit a seznámit Vás s našimi projekty na sblížení lidí, budete-li nám někdy moci věnovat chvílku ze svého času.

V dokonalé úctě,

Milému Váři

Jan Lány
mluvčí Svazu Lambda

Pan
Václav Havel
prezident ČSSR
110 00 Praha - Úřad

1-90

l a m b d a

JAK DÁL? Očima členů přípravného výboru

Petr P., prom. práv.

Jako dříve. Byli jsme nepolitickým zájmovým klubem před 17. listopadem a míšně si tento charakter zachovat i nadále. Tak, teď jsem vyslovil určitou zásadu a hned se jí zpronevěřím. Jsme občané republiky a revoluce se nás nemohla nedotknout. Byla aktivita i pasivita, činy i prázdne tlachy. Svědomí je vztaženo člověka k vlastnímu systému hodnot, proto dnes musí každý účtovat sám se sebou. Na pracovišti, v místě bydliště, v politické straně. Pro náš klub však politika byznysem není.

Tím se vracím k začátku své úvahy. Jsme rádi, že demokratická a pluralistická politika vytváří široký rámec, v němž se nám bude dobře fungovat a v němž budeme moci vyvíjet smysluplnou činnost. Přípravný výbor podniká již delší dobu kroky k legalizaci Svazu Lambda. Jednali jsme se s příslušnými úředníky a budeme s nimi jednat i nadále. A jako před revolucí se nebudeme zajímat o jejich stranickou příslušnost.

Demokracie a pluralita se ujímají vlády. Vznikají dvě společné demokratické strany, zelení jsou rozštěpení asi do čtyř nevrazivých frakcí. Proč zrovna my bychom měli být výjimkou? I když je tříštění sil objektivně nevyhnuté, nebraňme maličkým. Čas vše proseje, kvalita zůstane, prázdna demagogie zajde na ubytí.

Čekají nás lepší, avšak ne zcela lenké časy. V dobré víře ve zdravý rozum pozvedám sklenku a zdravím "Ahoj kamarádi, máme vás rádi!"

dr. Ivo Procházka

V posledních týdnech se toho v naší zemi událo více než za uplynulých dvacet let. Asi nikdo z nás nezapomene stranou dění. I my jsme zvažovali, zda podpořit svými hlasy Občanské fórum a vše pozitivní, co se kolem nás odehrávalo.

Nakonec jsme se rozhodli zůstat jako svaz Lambda v pozadí a vyzvat členy, aby se do změn zapojili na svých pracovištích, v politických stranách či přímo ve sdruženích OP. Přece jen naše veřejnost není tak vstřícná a obezřetná s problémem homosexuality, aby nás přinohodila vždy pozitivně. A v dané době bylo důležitější zabránit diskreditaci sametové revoluce. Uplynulé týdny jsme tedy využili k dokončení zomeškané verze návrhu stanov a jinak měl každý z nás plné ruce (nebo i jiné části těla) toho, co bylo v daný moment podstatnější.

Mezitím došlo k určitým tiskovým prohlášením a vylepování letáku "Hnutí na podporu homosexuální menšiny a boje proti AIDS". Vzhledem k tomu, že někteří z jeho zakladatelů vyšli z našich řad, navázali jsme s nimi dialog, ale těsnější spolupráci zatím nedošlo. Jeden z hlavních rozporů vidíme v samotném spojení homosexuality a AIDS v názvu, které považujeme za nešťastné, a především se lišíme v zamýšlených metodách práce a v působení na okolní veřejnost. Čas teprve ukáže, bude-li pluralita našeho hnutí existovat a bude-li k jeho prospěchu.

Z jejich kritiky Lambdy jsme přijali jako přínosný jeden argument, a to že považovali za nedostatečné podchytnení mimoprázdných zájemů o klub. Ne každému vyhovuje forma výletů, a proto jsme navrhli uspořádat pro homosexuály ze vzdálenějších míst každou třetí sobotu v měsíci od 17.30 hodin ve vinárně u Petra Voka posezení s programem a diskotékou. Budeme i sem zajišťovat některé již osvědčené hosty např. Sally, pracovníky SAP (Společnosti AIDS - pomoc), kouzelnika Jirku atd. atd.

Honza Lány

V novém roce 1990 vystupuje Svaz Lambda ze stadia příprav a dohadů o tom, jaký by měl vlastně být svaz, který si klade tak náročné cíle, do stadia, kdy bude již konkrétně pro své členy pracovat. Legalizace Svazu podle starých zákonů právě probíhá a my bychom chtěli informovat zájemce o členství a spolupráci o konkrétních zámech a o tom, jak se každý může podílet na spolupráci s námi.

Svaz Lambda se neuzavírá pro nikoho, je otevřen všem lidem dobré vůle, kteří mají zájem podpořit spolupráci mezi homosexuálně orientovanou menšinou a heterosexuální většinou populace. Nezáleží na tom, zda se jedná o muže či ženy, záleží jen na té dobré vůli.

Víme, jak často se dnes jedinec ocitá osamocen mezi lidmi. Těmto samotným lidem chceme pomoci. Často to bývají lidé z venkova, kteří mají představu, že jsou jedinými v nepřátelském světě. Chceme jim ukázat, že mají množství přátel, kteří s nimi sympatizují a kteří jsou ochotni se s nimi přátelit a pomáhat jim.

Rovněž často se stává, že člověk v zachvatu samoty jde a vyhledá jakoukoli chvílkou známost, často anonymně, a ve chvílkovém pohlavním vybití hledá náhrádku za chudý citový život. Tyto momenty jsou nejnebezpečnější: v těchto kalných vodách se často pohybují kriminální živly a lze se takto velmi snadno nakazit pohlavní nemocí nebo dokonce AIDS. V neposlední řadě se samotný člověk často dostane do úzkých, potřebuje poradit od lékaře, psychologa, právníka, zeptat se na literaturu, která ho obzvláště zajímá - ale na koho se má obrátit v malém městě, kde každý každého zná? V rámci Svazu se zcela určitě s takovými problémy potýkat nebude. Již teď přípravný výbor Svazu Lambda sdružuje dostatečný počet odborníků, kteří jsou ochotni poradit, a zároveň optimisty, kteří rádi pomohou. Jenomže - jak se s nimi setkat?

Budeme se snažit rozšiřovat informace pomocí sdělovacích prostředků, kontakty máme s mladou frontou, mladým světem, využijeme rozhlas i televizi. Jsme připraveni již teď poskytnout individuální informaci denně na pražském telefonním čísle (02)527388 od 18 do 22 hodin. Písemně nás můžete kontaktovat na adresu LAMBDA, pošt. příhrádka 6, 150 06 Praha 56-Košíře.

Zahájili jsme již také spolupráci s podobnými organizacemi v zahraničí - můžete tedy získat přitele či přítelkyni k dopisování, ke vzájemným návštěvám. Vyzýváme všechny sympatizující, aby podle místních podmínek zakládali organizace, které budou rozvíjet takovou činnost, jež bude nejlépe jejich členům vyhovovat. V průběhu několika měsíců uspořádáme konferenci, kam každá organizace vyšle svého delegáta a kde všichni společně uvážíme koncepci celého Svazu.

A pokud si nás chcete přijet prohlédnout ještě před konferencí, můžete přijít každou středu do vinárny U Petra Voka, Praha 5, Na bílidle 40 od 17 do 19 hod. Na téže adrese pořádáme v roce 1990 každou 3. sobotu v měsíci uzavřenou diskotéku jen pro naše členy a jimi přivedené hosty (tzn. 20.1., 17.2., 17.3., 21.4., 19.5., 16.6. - dále se uvidí podle úspěšnosti). Vždy před touto diskotékou od 17 hod. bude informativní schůzka pro ty, kteří nemohou přijít ve středu.

Ahoj a na shledanou!

dialog na adrese

pošt. př. 6
150 06 Praha 56 - Košíře

lambda

Chtěl bych se pochlít o pár myšlenek, týkajících se našeho klubového života. Mám totiž pocit, že jsme všichni začali tak trochu pospávat. Je škoda, že pár kamarádů něco člá a ostatní si přijdou jenom sednout. Marně si lámú hlavu, jak to udelat, aby bylo více těch, kteří něco dělají, a méně takových, kteří sedí a mlčí.

Téma první: naše pravidelná KLUBOVÁ SETKÁNÍ. Mám pocit, že začínají postrádat jakýsi řád. Třeba naše nedávná čtvrtletní schůzka. Co bylo na programu? Přednáška a cvičení na psychologické téma, beseda o poměrech v Belgii a krátká informace o "družebním" zájezdu do NDR. Všechno ale jakoby klouzalo týk trochu po povrchu. Na to, že se vidíme (alespon my mimopražští) jednou za 14 dnů, máme to přijde trochu málo.

- Myslím, že by klub měl být rozdělen na jakési rubriky. Třeba
- 1/ Informace o postupu legalizace naší organizace.
 - 2/ Informace o AIDS.
 - 3/ Stránky z historie.
 - 4/ Upozornění na nějaké zajímavosti z našeho života.
 - 5/ Jaké se chystají akce, výlety atd.
 - 6/ Zadat členům v klubu určité úkoly, např. zprávičky či recenze určitého filmu a řada dalších možností.
 - 7/ Informace o ILZE a co se děje ve světě.
 - 8/ Na závěr třeba jóga - vždyť Karel z Ústí jí velmi dobře ovládá -
 - 9/ mezi rubrikami diskuse. Je fakt, že máme na každé setkání pouze 2 hodiny, ale určitý pořádek by v tom měl být.

Další problém: KRONIKA. Chtěl bych si ji vzít na starost od ledna, až budu v Praze, protože nám spousta hezkých akcí utíká a nikde nejsou zaznamenány.

Dále VÝLETY. Přihlásí se dvacet lidí a nakonec jedou čtyři. Příprava několika nadesetů je nanic. Navrhují, aby každý, kdo se přihlásí, dal do zástavy 10 Kčs. Dostaví-li se, budou mu vráceny, pokud má, propadnou ve prospěch klubu. Myslím, že je to celkem demokratické.

Napadá mě spousta dalších potřebných věcí. Na první místo ale stavím dohodnout se na tom, jak by měla vypadat naše budoucí organizace, a bychom už konečně v dohlednu byli legální. Na tom osobně stavím vše další do budoucna. Teorie typu "ať to zůstane, jak je" nic neřeší. Ustavení organizace musí být náš první a hlavní cíl. Pak bude možné i další. Osobně se budu snažit od ledna 1990 udělat pro věc, co se děá.

Možná, že se v mnoha věcech mylím (nedělám si patent na rozum), a tak by bylo dobré si o tom přistě v klubu posebatovat. Ať se všichni vyjadří, ať každý řekne, co chce a zamyslí se, jak k věci může přispět.

Michal Rada, Litoměřice

První úvahy o založení legální organizace se objevily v posledních měsících roku 1988. Souviselo to mj. s příchodem stále většího počtu i mimopražských členů. Naše akce se rozrůstaly a brzy začalo být zřejmé, že s oficiálním pozeňháním by bylo mnohé, třeba i vydávání časopisu, daleko snadnější. Nikdo však nevěděl jasně, jak efektivně k legalizaci přistoupit. Na několika klubových setkáních se v té době dosti vášnivě diskutovala nabídka MV SSM v Praze poskytnout naší činnosti formální zastřešení. Tuto myšlenku zejména důrazně prosazovali studenti FP UK Jirka Kříž a Šimon Formánek. Většina členů však měla řadu výhrad k takovému řešení vzhledem k pravděpodobné věkové diskriminaci starších zájemců o činnost a též s ohledem na známý formalismus SSM. Postupně tak nezvratně vykrystalizovala představa samostatné organizace homosexuálů v ČR. Ta nabyla konkrétní podoby začátkem roku 1989 díky Frantovi Hrošíkovi, poslanci ONV v Praze, jenž obětavě vypracoval první návrh stanov Lambdy. Následovalo ustavení přípravného výboru Svazu z neaktivnějších členů klubu a jeho zástupci předložili zmíněný návrh 8.3. k vyjádření vedoucímu odboru vnitřních věcí Národního výboru hl. m. Prahy. Idea Svazu byla představiteli NVP přijata jednoznačně kladně, stejně jako jeho působnost v rámci ČR. Bylo nám doporučeno formálně upravit návrh dle platných vyhlášek č. 320/51 Ú.l. a č. 158/57 Ú.l. a postoupit jej ke schválení příslušnému českému ministerstvu vnitra a životního prostředí.

Další postup byl tedy teoreticky jasný, ale prakticky se osl zaseklo. Snad za to mohla jarní únava či jakási zvolna rostoucí apatie členů klubu, prostě zájem o legalizaci opadal, žádný "tahoun" v tomto směru se nenašel. Přišly prázdniny, dovolená a na klubových setkáních jen ojediněle zaznívaly plané výhrady k Hrošíkovu návrhu. Až konečně se v září objevil na jedinou Petr Prokeš z Mostu, autor dopisu otiště-

Ad legalizace

ného v Haló sobotě 9.9.89. Vtrhnul do klubu jako velká voda, krátce se rozhlédl a 10. října už měl přípravný výbor v rukou jeho obsáhlý nový návrh stanov. Respektoval všechny právní náležitosti, jenže asi až noc. Členové se vydělili byrokracie, administrativy, centralismu a podobných nestvůr a návrh odmítli. Mírně zkládaný byl dobrý a po konzultaci na odboru společenských organizací MVZP ČR 1.11. jej postadil poněkud zastručnit a získali jsme tak v pořadí 3. návrh, hodný již diskuse v klubovém plénu.

Po celý listopad měli naši členové možnost obdržet jej v písemné formě a na adresu klubu zaslat své připomínky. Paralelně s tím byli požádáni o vyjádření zástupci NVP, ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí ČR a ČOV SSM. Celkem došlo přípravnému výboru 11 dopisů obsahujících přes 30 podnětů. Všechny posoudil na svém setkání 5.12., přičemž velkou většinu zohlednil a vypracoval definitivní návrh stanov Svazu Lambda. Důležitou zveřej, že i výborem začaloumal vichr něžné uvělosti a zavládla nerozhodnost ohledně dalšího postupu. Nakonec se ale všichni shodli, že čekat na nový shromáždovací a spoldcovací zákon by byla zbytečná ztráta času, a proto se povolovací řízení dokonší podle dosud platného postupu. Definitivní návrh stanov byl předán na MVZP ČR začátkem ledna a půjde-li vše podle předpokladů, měl by Svaz Lambda vzniknout během prvního čtvrtletí roku 1990!

Závěrem heslovitě o konečném postojí přípravného výboru ke třem nejzávažnějším připomínkám z diskuse. První: Svaz nebude zatím působit na Slovensku. Přípravný výbor se domnívá, že tato dosti specifická iniciativa musí vzniknout do jisté míry spontánně z přetlaku potřeb potenciálních členů a ne ustavením "shora". Naším slovenským přátelům samozřejmě nabízíme své zkušenosti a pomoc. Za druhé: členství od 18 let v souladu s platným právním řádem. A třetí-

tí požadavek: umožnit členství ve Svazu také transexuálům. Bylo akceptováno s ohledem na stejnou společenskou přijatelnost této odchylky jako homosexuality. Přípravný výbor děkuje srdečně všem, kteří mu svými připomínkami v jeho práci pomohli!

Standa Bobřík
člen přípravného výboru

S rozmyslom!

O Vašem časopise dozvedela som sa z MS. Ihned som sa obrátila na svoju známu, a tak sa mi do rúk dostali prvé tri čísla. Pani doktorka mi tiež priložila krátky list, v ktorom vyjadruje svoj odpor k použitým ilustráciám v č. 2 a 3. Vyzýva ma, aby som Vám napísala a tu je teda môj názor.

V poslednej dobe popisalo sa i v bežnej tlači o homosexuálnych ľuďoch dost, v prevážnej miere veľmi citlivo a taktne. Ľudia okolo mňa začali sa na tento problém dívať akosi triezvejšie. Odložili nabok zaujaté a sú ochotní prijať aj ich aktivitu. Ale toto je práve ten najcitlivejší bod!! Povedala by som, že sa vytvoril až akýsi výmysl o vysokej inteligencii takto orientovaných ľudí. Myslel ten, ktorý navrhol uverejnenie PORNOLOGU/11/ v čísle 3 na to, že sú zvedavci z radov "normálnych", ktorí spravia všetko preto, aby sa k Lambde dostali? Pomysli si nad ňou: "Sú geniálni?" Nie!! Radšej si pomysli: "...ale sú to prasatá!" Prosím, zvažujte preto dobre, čo uverejníte. Tento časopis by nemal byť LEN pre nás, mal by nás reprezentovať. Snažte sa začleniť do spoločnosti a dávať svoje špecifické sily do jej služieb, otvorne sa voči okoliu a rešpektujte jeho mienku o nás.

A záverom. Nevieť ako Váš mužov, ale mňa nevzrušuje pohľad na akékoľvek ženské telo. Pre mňa je vždy najkrajšie to, ktoré patrí žene, ktorú práve ľubím. Ale tento môj názor nemusíte zvyšeobecňovať. Nižaká ilustrácia mi nebudie vadit, ak bude slušná a esteticky hodnotná.

Myre, Bratislava
(zkráteno)

Tři rady z Ameriky

Ve čtvrtek 23.11.1989 navštívil náš klub profesor Robert Kus ze státu Iowa v USA. Pan profesor se zabývá výzkumem homosexuálních mužů v Americe z hlediska závislosti na alkoholu. Seznámil nás s výsledky své americké studie. Výskyt alkoholismu u zkoumaných mužů uvádí v 1/3 vzorku. Kromě důsledku původu z rodin alkoholiků (až 25%), patří k tomu pan profesor důvod nadměrného pití v tzv. homofobii, t.j. přijetí odsouzení sama sebe společností.

Zeptali jsme se pana profesora na současnou situaci homosexuálních lidí v Americe. Dozvěděli jsme se, že je to diferencované. V některých státech není homosexuální styk povolen. Ve státech, kde povolen je, je hranice přijímání intimních projevů stejná jako pro heterosexuální občany. Informovanost je daleko širší. Ve státech, kde profesor Kus žije, je možno v průměru 1x týdně sledovat v televizi (na některém z 25 kanálů) film s homosexuální tematikou.

Zlom v přijímání homosexuálních lidí američany nastal po událostech ve Stone Wall Street roku 1969. Gayové začali otevřeně vystupovat. Důležitě bylo, aby otevřeně sdělili i svým rodinám a nejbližším, že homosexualita není cosi nefinovaného někde stranou od lidí, ale že to jsou oni, že to

Co je porno?

Chtěli jsme, aby byl ...COMICS v čísle 3 považován za jeden z dotyků, vedoucích k objektivnímu poznání činnosti našich přátel v AIDS-Hilfe. Na mikulášské záběvě 1. prosince 89 jsme měli možnost poznat zase jinou stránku jejich práce v NSR a Rakousku v podobě opravdu vkusných a decentních osvětových plakátů.

Chceme Vás v Lambdě seznámenovat s tím, co a jak děláji na západě i Východě, abyste mohli sami rozvíjet v našem národním duchu všechno, co Vás bude inspirovat! Slibuji, že Vaší "domáci" tvorbe, podle toho jak jí bude přibývat, budeme věnovat stále větší prostor.

Proč PORNO...? Podle encyklopedie je pornografie vulgárně naturalistické zobrazování prvků pohlavního života. Já si to vysvětluji jako taková zobrazení /vytvárná i literární/, jejichž jediným cílem je pohlavně vzrušit. K tomu měl uvedený seriál určitě daleko. Byl bych moc rád, kdybychom se shodli - Vy čtenáři a my finální sestavovatelé -, že pokud bude příspěvek sledovat ještě jiný cíl, např. osvětu, niternou výpověď autora nebo hold přírodě, nebude popuzovat nás subjektivní cit pro slušnost a v nehoršalím jej na stránkách Lambdy budeme tolerovat. Z lásky k bližním, kteří mají odlišnější měřítka. Souhlasíte?!

Standa Bobřík

... na chlapce !?

Z přílohy MF Vám zasílám článek JUDr. O. Choděry "Co dělat, jestliže jsem na chlapce?," který není povzbudivý. Autor v něm souhlasí s ustanovením § 244 a nepřeje si, aby jeho děti vychovával homosexuální učitel. Je škoda, že právě MF uverejňuje takové názory, když redaktorka Pecháčková před časem o nás psala velice dobře a vhodně.

Ivan, Praha

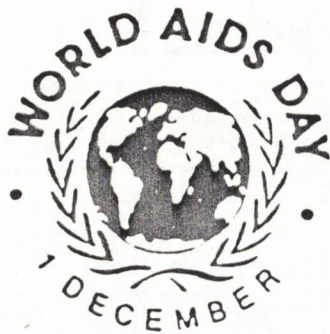
Jsem my. Hodně napomohli také mnozí volení představitelé se svými programy na podporu homosexuálních občanů. Všeobecně také v USA zaujímají heterosexuální muži negativnější vztah vůči homosexuálním mužům než ženám, a naopak heterosexuální ženy mají horší vztah k homosexuálním ženám.

Pan profesor nám také přiblížil cestu, jak se zbavit strachu ze svého zamerění:

1. Setkávat se co nejvíce s homosexuálními lidmi, kteří jsou dobře hodnoceni, kteří se nám mohou stát vzorem.
2. Číst literaturu, která kladně hodnotí homosexuální občany.
3. Člověk by měl být připraven přijímat homosexualitu jako dar. My sami musíme věřit tomu, že naše orientace je správná. Je stejně dobrá jako heterosexuální.

V červnu 1990 navštívil profesor Kus opět náš klub. Chce totiž udělat podobný výzkum, kterým se zabýval u mužů v USA, také v naší zemi, v Maďarsku a Indii. Proto přivezl s sebou anonymní dotazníky, které teď vyplní naši členové. Pro ženy by bylo možno také podobný dotazník přivést, problém však je v získání vzorku 100 nebo alespon 50ti ohořených žen.

Melika

Již podruhé byl 1. prosinec mezinárodním dnem boje proti AIDS. Náš klub LAMBDA spolu s přípravným výborem Společnosti AIDS - pomoc uspořádal v tento den v prostorách Hlavního nádraží v Praze veřejnou propagační akci. Její součástí byl také prodej prezervativů, při kterém nešlo o výdělek, nýbrž pozorně jsme sledovali reakci okolí. Většina kolemjdoucích cestujících sice zamířila k našemu stolku, ale velká část - hlavně starší generace a ženy - se při zjištění nabízeného zboží ihned obrátila zády a spěchala dál. Byl to stud či nezájem? Těžko říct.

Ne každý, kdo k nám přistoupil, si také prezervativ koupil. Přichází například hezký kluk, kolem dvacítky. Hbitě ho ponoukáme, ale on bez uzardění odmítá. Prý: "Já to ne-

potřebuju...". Někdo si vzal alespoň brožurku nebo leták, jiný se zvědavě ptal proč tuto akci děláme. Kupující byli jen muži mladého věku, ba přímo dítka čerstvě odrostlá škole. Na krátkou

chvilu se u našeho stolku zastavila vzácná návštěva, a to paní doktorka Hanušová (Sally) a pan doktor Svoboda. Oba se o této akci dověděli na konferenci k problematice AIDS, konané rovněž v tento den. Tam nám zase udělala dobrou reklamu paní doktorka Brtníková z Ústavu zdravotní výchovy. Součástí této akce byla i drobná výstavka propagační literatury, umístěná v kulturním středisku na nádraží.

Tuto akci chceme pořádat i v budoucnu s využitím audiovizuální techniky. Už nyní vyzýváme k následování na ostatních místech Prahy a republiky. I veřejná propagace v této formě může významně přispět v prevenci boje proti AIDS. Jirka Louženský, Michal Rada

Jak bylo v časopise Lambda č. 4 avizováno, tak bylo i splněno. První VELKÁ MIKULÁŠSKÁ ZÁBAVA se konala 1. prosince loňského roku, tj. před blížícím se 6. prosincem, a navíc přímo v den, který je Mezinárodním dnem AIDS /AIDS World Day/. Avšak nejen tato fakta ovlivnila její průběh. Dalším podstatným momentem bylo právě probíhající "něžná" neboli "sametová" revoluce. Místem konání naší zábavy byla kavárna Na Hlavovce, kde se sešlo zhruba 75 účastníků za laskavého pochopení a pomoci vedení tohoto restauračního zařízení. Organizátoři celé akce připravili výzdobu, drobné dárky, taneční parket, aby současně zjistili, že komerční zájem pracovníků kavárny způsobí neobvyklou těsnost prostoru, který bude ztěžovat nejen pohyb, ale i pohodlnou konzumaci jídel a nápojů. Dokonalý Mikuláš s andělem a čertem se dostavil kolem deváté hodiny večerní, aby předal všem "hodným" účastníkům drobné dárky v podobě kvalitních čs. výrobků z gumového elektronicky testovaného materiálu chránících před nežádoucím počítáním /nic pro nás/ nebo snižujících možnost nebezpečných chorob včetně AIDS /něco pro nás/. Pak už se zaplnil taneční parket za vydatné a kvalitní práce našeho téměř již tradičního diskžokeje Ziggého alias Zdenka O.

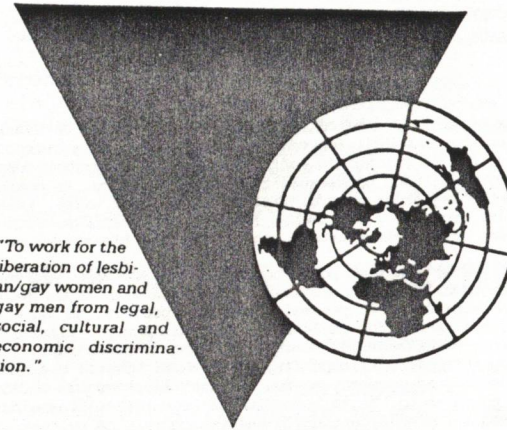
Před 23. hodinou jsme mezi námi uvítali očekávanou návštěvu herce Divadla E.F. Buriana pana Jiřího Hromady. Ten nás sice nemohl obšťastnit původně plánovaným kulturním zážitkem s ohledem na právě probíhající celostátní stávkou kulturních pracovníků, zato však nabídl možnost diskuse na aktuální celospolečenské téma. Většina přítomných to přijala s povděkem. A tak se více než hodinu přemýšlelo, diskutovalo. Bylo ocenitelné, že i při takové příležitosti jakou byla VELKÁ MIKULÁŠSKÁ ZÁBAVA jsme si mohli kolektivně připomenout věci důležitější. Načatý večer pak pokračoval ve víru zábavy až do třetí hodiny ranní, kdy jsme poděkovali přítomné paní vedoucí provozovny. I ona projevila svou spokojenost a přání dalšího setkání při nějaké příští akci.

Konec šedesátých a začátek sedmdesátých let bylo období, které bylo v homosexuálním hnutí charakterizováno jako období emancipace a renesance humanitních ideálů. V rozvoji jednotlivých zemí to znamenalo, že vnitrostátní a politický vývoj narušený válkou dospěl zase do stádia, kdy bylo možné věnovat větší pozornost potřebám nejrůznějších skupin národa. Po nechalvalně známé studené válce dochází k prohlubování mezinárodních styků a ke snahám po dorozumění mezi lidmi. Z těchto společenských podmínek vychá-

zí také vznik jednotlivých místních a národních homosexuálních organizací, které však ještě neměly pevný program, nevěděly přesně, co chtějí, nicméně věděly o řadě věcí, které nechtějí. Organizace vznikaly jako houby po dešti - a stejně rychle zase zanikaly. Pouze několik málo národních organizací, které byly natolik prozíravé, že svůj program zformulovaly, dokázaly přežít různé potíže vlastního vývoje.

ILGA

International Lesbian & Gay Association

"To work for the liberation of lesbian/gay women and gay men from legal, social, cultural and economic discrimination."

ILGA, dříve IGA, byla založena v roce 1978 v Coventry v Anglii. Město Coventry, téměř zcela zničené válečným fašistickým bombardováním, se stalo symbolem mezinárodní spolupráce při poválečném budování a uzavřelo v prvních poválečných letech družbu s městy podobně postiženými válkou v celém světě /v Československu je to družební město Ostrava/. V roce 1978 se v Coventry pořádala řada družebních akcí, na kterých se podílela mimo jiné CHE /Campaign for Homosexual Equality/, což je vlastně britské národní sdružení homosexuálních organizací. CHE uspořádala v Coventry svůj výroční sjezd, na který pozvala zástupce všech družebních měst, Ostravu nevyjímaje. Tento výroční sjezd probíhal v silném protiválečném a protifašistickém duchu, a proto se zástupci dvanácti států dohodli, že založí celosvětovou organizaci, která bude hájit zájmy homosexuálně orientovaných lidí a lidská práva obecně. Tak vznikla International Gay Association, od roku 1986 International Lesbian and Gay Association, aby se smazal i ten nejmenší náznak diskriminace vůči ženám.

IGA/ILGA prošla také poměrně složitým vývojem. Zpočátku se toto sdružení snažilo řešit všechny problémy najednou, často až živelně. Vývoj ukázal, že taková praxe je zhola nemožná vzhledem k velmi omezeným finančním zdrojům i k nízkému počtu lidí, kteří jsou schopni zapojit se aktivně do účinných kampaní. Lze dokonce říci, že v polovině osmdesátých let prodělala IGA jakousi krizi, z níž ji vyvedli nesporně schopní lidé, jako např. současný generální tajemník Jean-Claude Letist. /Generální tajemníci jsou vždy dva: muž a žena, volení na jednoleté období mezi výročními sjezdy./

BYLI JSME NA Mikulášské

Poněvadž praxe ukázala, že celé sdružení nedokáže řešit řadu specifických regionálních problémů, bylo přikročeno k založení tzv. Information Pools - informačních center, které se zabývají specifickými záležitostmi jednotlivých oblastí: Asie, Latinská Amerika, východní Evropa. Tato informační centra budou také v budoucnosti pořádat regionální výroční sjezdy, poněvadž málokterý delegát si může dovolit jet např. z Filipín do Evropy na konferenci. Vzhledem k tomu, že každý delegát si platí svoje výdaje sám, pokud ovšem není delegován zvlášť bohatou organizací, která může jeho náklady uhradit, je to systém podstatně operativnější.

ILGA nemá žádné stálé působíště. Na výroční konferenci se vždy podávají návrhy na jednotlivé národní organizace, které jsou schopny zajistit vlastními silami a náklady chod jednotlivých sekretariátů a po schválení konferencí jsou pak povinny zajistit jejich řádný chod. Jedná se zde o informační sekretariát, finanční s., akční s., ženský s. a tři střediska pro naléhavé akce. Kromě toho sem patří ještě další informační střediska pro oblasti křesťanských církví, vojenství, veřejná centra a další dle potřeby.

Čas od času vychází ILGA Pink Book /Ružová kniha/, která podává přehled o tom, čeho bylo v jednotlivých zemích a na mezinárodním fóru dosaženo v oblasti emancipace homosexuálně orientovaných lidí a lidských práv.

Jan Lány /Praha/

Konference proběhla v době od 16. do 22. července 1989 ve Vídni. Byla to dosud největší konference v dějinách této organizace díky přítomnosti 260 účastníků z 35 zemí světa. Jak se všichni dohodli, byl to obrovský úspěch a krok kupředu ve světových dějinách homosexuality hlavně díky tomu, že konference byla vynikajícím způsobem zajištěna po organizační stránce HOSI Vídeň, třebaže v Rakousku jsou homosexuální organizace dle zákona ilegální a teoreticky kterýkoli jejich člen může být uvězněn, oficiálním patronem konference byla ministryně pro vzdělání, umění a sport.

Rovněž byl přijat rekordní počet nových členů, 52, mimo jiné města Rotterdam a Nijmegen, řada organizací podporujících lidská práva a Lambda Praha.

Z hlavních řečníků, kteří pronesli pozdravné projevy, je nutno jmenovat Světa Robinsona, poslance kanadského parlamentu, Virginii Apuzzo, členku Newyorské městské rady, Henninga Mikkelsena ze Světové zdravotnické organizace. Významný bojovník proti apartheidu z Jihoafrické republiky Simon Nkoni hovořil o situaci ve své zemi a děkoval členům ILGY za podporu, kterou mu poskytli, když byl obžalován ze spiknutí proti státu pouze za to, že je homosexuálně orientován. Účastníci konference uspořádali demonstraci před argentinským velvyslanectvím na protest proti nelidskému postupu argentinské policie proti homosexuálně orientovaným občanům. Rovněž byl zaslán pozdravný telegram prezidentu Ortegaovi k 10. výročí nikaragujské revoluce.

Program konference byl účtyhodný nejen organizací, ale také množstvím podnětů, které se probíraly v pracovních sekcích, např. Přistěhovalectví, Náboženství, Ženy, Muži, Latinská Amerika, Socialistické země, Práva dětí, Evropský parlament, Fasismus a neofasismus, Vzdělání, Družební styky atd. Nebyla opanována ani kulturní a vzdělávací stránka programu: byla uspořádána prohlídka Vídně, večere v typické vídeňské vinárně, oficiální přijetí představiteli Vídně, umělecký soubor hostitelů HD sestry předvedly operetu Homodějná vdova na motivy F. Lehára.

I do tak časové náročného programu dokázali organizátoři vsunout návštěvu bývalého koncentračního tábora Mauthausen, kde při tiché manifestaci, již se účastnili též ostatní návštěvníci památníku, byly položeny věnce u pamětní desky /vůbec první na světě!/: za umučení homosexuálně orientované vězně. Skupina židovských delegátů se pomodlila Kadidž za zemřelé. Lisa Power, generální sekretářka ILGY, pronesla velmi krátkou nepřipravenou řeč: "Je tady dnes krásně. Když jsme sem přijížděli, viděli jsme líbeznou vesničku. A jméno té vesničky je Mauthausen. Pro ty z nás, kteří nemluví německy, Mauthausen znamená celnice, místo, kde zaplatíte, abyste mohli pokračovat v cestě. A dnes jsme se dozvěděli o ceně, kterou zaplatilo mnoho lesbických a homosexuálních lidí za to, abychom my všichni mohli pokračovat v naší cestě. A je to taková cena, kterou lesbicky a homosexuálně orientovaní lidé dodnes platí po celém světě. Zeptejte se Simona Nkolih z Jižní Afriky, zeptejte se Adriany Churampí z Peru... a octnete se tvář v tvář tomu, proti čemu jsme se rozhodli bojovat. Obracím se jak na Mezinárodní lesbickou a homosexuální organizaci, tak na individuální jedince, prosím vás. musíme už jednou zvolat: "Ta cena je příliš vysoká. My už ji platit nechceme!"

Závěrečná shromáždění potvrdilo ve funkci generálních sekretářů Jean-Clauda Letista z Kolína nad Rýnem a Lisu Power z Londýna.

Lambda Praha se stala řádným členem hned na prvním plenárním zasedání, jejím partnerem, který se zavázal platit členské příspěvky, se stala Kampaň za homosexuální rovnoprávnost /CHE/ z Anglie a Wallesu. Budeme se snažit rozvíjet družební styky prostřednictvím mluvčího CHE Griffitha Vaughana Williameho.

Konference ILGA na příští roky jsou plánovány: 1990 Stockholm, 1991 Guadalajara, Mexiko, 1992 Brusel.

-lány-

NEZAJEM ?

Bylo po vánocích a blížil se Nový rok; byly dvě a přijely z Holandska, o pár dnů později se zde objevila S.z Francie. Přijely do Československa nejen poznat "novou" Prahu, ale i život homosexuálních žen. Nový rok sice slavily v této zemi, ale bez Vás. Kdy i VY vyjdete na světlo?

Handwritten signature

Psali jsme do Francie a odpověděla organizace LESBIA, která nám také posílala jedno z čísel svého časopisu. Budeme z něj vybrat to co by Vás mohlo zaujmout.

first touch

Pochod za rovnoprávnost a sex.svobodu hetero-homo a trans. se konal také v Paříži 24.6/89. Zúčastnilo se jej mnoho lidí odevšad. Pak se konalo ještě několik konferencí na stejná či podobná témata. Škoda, že ve stejném čase se konalo lesbické forum na loď "Le Chaland" a proto jen málo žen z "Lesbie" mohlo být na pochodu přítomno. Přesto bylo pro diskusi a další práci získáno hodně materiálu. Reportáž z pochodu byla Lesbii přislíbena v kompletní verzi socioložkou B. Lhomond.

TY, KTERÉ PROLOMILY MLČENÍ

Řádové sestry žijí téměř výhradně v prostředí pouze ženského světa. Všechno nasvědčuje tomu, že zde musí být k lesbické lásce všechny předpoklady. Mnoho autorů začlo mnohdy až příliš daleko ve své obrazotvornosti. Diderot postavil celý svůj román na nerverzních a lesbických hříčkách mezi jeptiškami. Rozhodně nebyl jediný. Tento způsob lásky a všechny formy jsou odedávna jedním z častých témat erotiky vůbec. V roce 1985 se touto otázkou začaly zabývat dvě bývalé řádové sestry, které obě preferovaly tento sex. Lesbickou lásku. Rosemary Curb a Nancy Manahan vydaly v Americe knihu pod názvem "Nehodné nevěsty Ježíše Krista". Tato kniha bude v kopii i ve Francii díky vydavatelství "Les Octaviennes", které se postaralo o překlad, autorská práva a francouzské vydání vůbec. Toto dílo může být zajímavé už jen tím, že jde o formu výpovědi žen, které všechno o čem přišly prožily. Vydavatel se postaral, aby kniha vyšla i přes pár protestů různých míst bez škrtů, zkrácení a krácení v plném znění. Buďte určitě zajímavé číst svědectví o životě dvou bývalých řád.sester.

Láska znamená: "Přiď, až nebudeš moci unést život a já ti pomohu. Zavolej!"

Láska znamená: "Život bez tebe je nekonečně smutný a bezradostný. Hluchý!"

Lída Merlínová

PROSÍM bytost, která překládala "Sappho was a right-on woman" /S. Abbott - B. Love/ a "Sunday's woman" /S. Lewis/ necht' projeví známky života a pokusí se zavolat na tel.č.

2363774 /RENE MANT

V CELEM SVETE EXISTUJI MENSINY BOJUJICI ZA PRAVA ZEN, CERNOCHU I HOMOSEXUALNICI LIDI. NESTOJIME O TO ABY NAS NADALE DEFINOVALI JINI, ABY NAM VYMEZOVALI PROSTOR K ZIVOTU NEBO URCOVALI SMER NASICH ZIVOTU. JSME ZDE A JSME PRIPRAVENI BOJOVAT ZA SVOU VLASTNI IDENTITU.

MOZNA I TY SI KONECNE DODAS ODVAHU A PRIDAS SE K NAM

VE STÍNU KLÁŠTERŮ

Catherine P. má 37 let a žila 9 let v klášteře jako řádová sestra.

- L. Můžeš nám vyprávět o tvém příběhu lásky, který jsi zažila
- C. Začal dávno před vstupem do řádu. Zнала jsem ji od 15ti let. Byly jsme kamarádky. V 18ti jsme začaly řeckně flirtovat. Ptaly jsme se jedna druhé zda nejsme opravdu homo. Myslely jsme, že je všechno ztracené. Chtěly jsme společně žít, ale obě jsme chtěly vstoupit do řádu. To se také stalo. Pak se mě jedna sestra ptala, proč jsme spolu jak je to jen trochu možné? Rekla jsem jí, že se máme rády. Nic nepochopila, udělala skandál dala mi facku. Moje dívka musela odejít domů. To bylo kruté. Vstoupila do řádu znovu až po roce. Její návrat byl pro mě moc krásný, ale nic nesmělo být. To je jasné.
- L. Můžeš a chceš mluvit o homosexualitě v klášteře? Existuje? Je možná?
- C. Těžko říci. Je to všechno na duševní basi. Nic jiného není myslitelné. Já to žila také. Je to strašné. Jediný tělesný "styk" bylo držet se za ruce. Velmi zřídka se spolu prošlo. Dávat si drobné dárky. Nic víc. Sex nemožný. Klášterní cely jsou tabu pro ostatní kromě sestry, která tam bydlí. Na vstup do ostatních cel nemá právo. Každá bydlí sama ve své cele. Ve společných prostorách je člověk na očích.
- L. Jde tu i o otázku viny vůči slibu?
- C. Je to možné. Spousta emocí je v hlavě pochopitelně nějak blokována přes způsob výchovy v klášteře.

- přeložil JH -

WomanN

Až rez pretne poslední /albo prvý/ gordický uzol
 ...a stratíme /alebo odhodíme? / sekeru
 nebude našincova našincov
 ...a budeme všetci
 Zaznie neumelý ton jeho huslí pre neho
 ...a jej flauty pre nu
 ...a jeho huslí pre nu
 ...a jej flauty pre neho
 ...a v našom orchestri nebude falošných tónov
 ...a každý bude hrať sólo
 na SVOJEJ strune lásky

/Daniela Čížová/

ZENA MÍRNÍ NÁSILÍ SVĚTA

Zena je mým domovem
Zena je spásou mou

ZENA MÍRNÍ NÁSILÍ SVĚTA

Chris

Z „Lesbie“

- Přenos HIV**
Přenos HIV je možný krví /i při menstruaci/ a také ostatními tělesnými sekrety včetně spermatu. Tedy kontaktem s ústy, vaginou, rectem, penisem atd. při nechráněném styku /přímém/ s místy, kde dochází k výronu sekretu. Dále při vpichu nesterilní jehly /narkomani/ byl-li někdo HIV pozitivní.
- Sexuální život**
Je-li jedna z žen nositelkou HIV/
Je nevyhnutelné využít všech ochranných prostředků při každém styku. Jediné pak je naděje, že nedojde k přenosu. Více v článku "Safer-sex". Rozhodně nepodceňujeme nebezpečí nákazy.
- Co je to "Safer-sex"**
Safer-sex znamená styk nebo sexuální život s menším možným rizikem infekce či přenosu i té nejobyčejnější infekční nemoci mezi partnery. Je třeba dodržet několik zásad. Nepraktikovat krvavé /drsné/ způsoby při styku. Snažit se zásadně se vyvarovat kontaktu se všemi vnitřními sekrety těla. Zvláště s neznámou /náhodnou/ partnerkou je dobré použít různých ochranných prostředků. Všechny jsou pouze na jediné použití! Ke koupí jsou /ve Francii/ ochranné prostředky pro ústa, genitálie, ruce a rectum. Pokud používáme hraček /umělý penis/ atd. rozhodně si je nepůjčujeme při styku navzájem. Jediné vždy s novým preservativem. Jestli občas půjdete s mužem, ať také použije preservativu.

- přeložil D.K. -

vánoční příběh

Tenhle můj až nestvůrně banální příběh je pravda pravdoucí. Máhoda si obvykle nedělá moc starostí se scénárem. Loni v srpnu jsem po ránu postavil v hloučku lidí, kteří čekali, až otevře francouzská ambasáda pro ty, co potřebují víza. Toho rána se snal po pěkných mužských slichia zem. Mám ráa spoustu věcí a tahle "věc" je jedna z nich. Připalují cigaretu vcelku všední paní středních let přede mnou, paní děkuje a už se vezeme v mělké vodě obligátní konverzace. Co, kde, kam, kdy a proč. Náhle paní povídá: "Ja držim místo synovi, on šel na vojenskou správu pro vyjádření a měl by tu asi v devět byt." Maminka pak pěla ody na syra Jiřího, který se ráčil v devět patnáct dostavit. Maminka nás představuje, já a ona se už přece známe dlouho, asi hodinu. Pak se loučí a já mám konečně příležitost, abych si prohlédl střídání. Je třeba přiznat, že se Jiřík mamince povedl.

Moderně učešané světle kaštanové vlasy, podlouhlý souměrný obličej s malinko širšími ústy, plně smyslné rty, pěkný nos, velké modré trochu rošťácké oči. Maminka říkala, že rád plave. Je to vidět. Má široká ramena, úzké boky, víc těžko říct, to oblečení je ale libost, no přece něco - stihlé bosé nohy v páskových sandálech, nohy s dlouhými prsty a růžovými nehty. Povídám si. Má příjemný hrudní hlas.

Hlouček se ponnul. Postupujeme. Cigareta. Připaluje mi. Má hezké ruce. Poglouchám, ale myslím na to, co říká jeho oči. Obviním se z "nemorálnosti". Pak už není čas. Žálost o víza je podána. Jirka se vytratil, ale oba víme, že za dvacet jedna dní se tu musíme sejít. Vízum bude hotové. Těším se, ale pak na to všechno úplně zapomenou. Koncem srpna jdu pro vízum. Jdu později než minule. Lidé už vycházejí a ukládají pagy v vízem do kapes a kabelek. Ted vyšel i Jirka. Gestem mě zděvil a jde ke mně: "Hele, já na tebe počkám, půjdeme někam na kafe, máš čas ne?"

Ukládám pas a očima hledám Jirku. Sedí na lavičce a kouří. Odcházíme z Karpy společně, vyhlídíme si kavárnu na terase a ucedáme. Povídáme si, ale občas povídá jen Jirka. Já se dívám. Jeho ústa mluví, ale jeho oči... "Posloucháš mě vůbec?" Připadám si jako pitomec. "Už budu muset jít." "Máš telefon? Můžeme si třeba někdy zavolat?" Píšu mu číslo na ústenku, on své a pak jí trháme na dvě půlky. Podáváme si ruce a ja mám příjemný pocit.

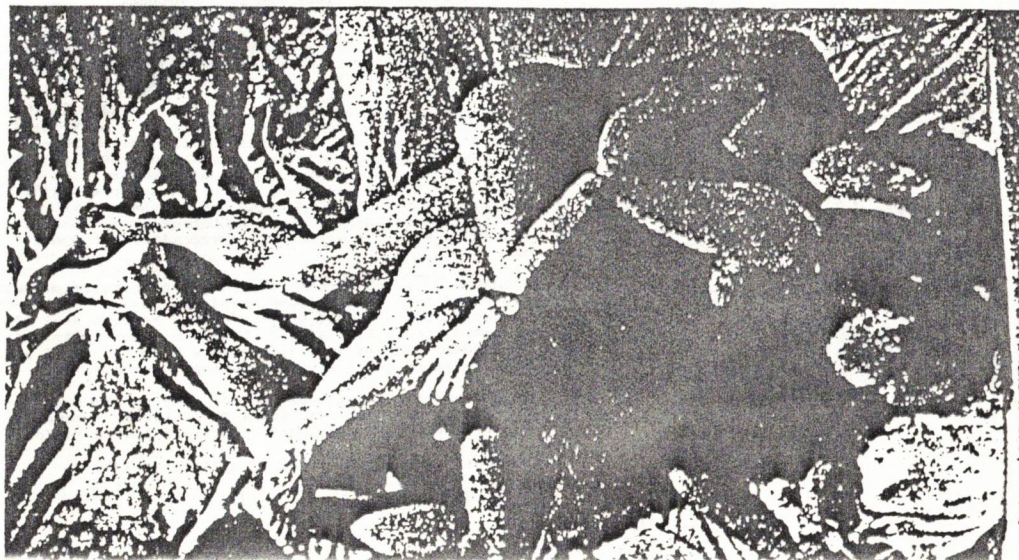
Starosti před dovolenou a nádherných patnáct dní ve městě, o kterém jsem tolik slyšel a které mi učerovalo takovou silou, že mě myšlenky nebyly schopné se vrátit do Fraby. Já celou bytostí vnímal jen Paříž... Pak přišel návrat do české reality a probuzení bylo tvrdé.

Přišla mírná zima. V prosinci třiedvacátého dopoledne z dozim stromek. "Tíše a ochotně voní purpura." Maminka v kuchyni dovšuje vše pro generální útok na zažívací ústrojí. Zvoní telefon. Jarda. Patnáct let už ho znám. Má už druhou ženu. Já zůstávám. Láska?! Omyl! Postel. Jednou týdně mezi čtvrtou a šestou. Honem svělknout, ne, víno ne, mám tu auták, kafe to jo, už musím, zavolám. Tak "hezke svátky, ne, až v lednu, musím být doma, radši bych, ale to víš! Ahoj!" Cvak. Nuda a pořad podobné dvě hodiny... Moje první láska... Co z toho zůstalo...

Zdobím dál stromek. Kolem poledne další telefon. "Ahoj! Tady Jirka, jsem na nádraží, to je fajn, že jsi doma, mám volno, necekal jsem to. Můžem se vidět? Přijď pro mě, jestli chceš. Ale rychle, mrznu mi nohy v těch bíbelech kenadách." Až po pár vtečích mi došlo, který Jirka to volá. A už jdeme z nádraží k nám domů.

Pijeme horký punč ze starých silných broušených pohárů. "Já bych... nemáš program...? Jo tady je víno, dej ho chladit, já ty chlebičky, já mám hlad." Dívám se a usmívám se na to hezké stěně, které drží v pěkných packách pohár punče a chlebiček a je mi nějak dobře. "Jdu se opláchnout?" Uesu víno a sklenice. Punč byl silný a naše stěně má roztomile připomulý hlas. "Hele, armáda se prima namedla, napila, opláchlá, ale potřebuje i jinou útěchu." Tvarím se jako nevinátko, že jako nevím, o čem je řeč. "Nedělej se, chceš to taky, už v létě jsme to chtěli, ncky čas." Sliny v ústech mi zhoustily. Chci to? Ano! Loc!

Jdu pro kafe, ale musím si to rozmylet, povídám moralizujícím hlasem a oba se tomu řeh-táme. Varím kávu, máti už spí. S podnosem se vracím po schodech nahoru do svého pokoje. Otvírám dveře a málem to všechno upustím. Stěně leží nahé na její modré válečce, jednu rohu mírně pokrčenou, hlavu podepřenou rukou, ústa zdobí rošťácký přípoilý a náramně pobavený úsměv. Zamykám. "Pomoc, chtějí mě asi znásilnit" ozve se z kouta. Provokativně si sedám ke stolkou a nalévám si kávu. V hlavě mám chaos. Tohle jsou chvíle, které by měly trvat věčně...

Jen víc vnímat, líp vidět, více cítit. Zkusit to namalovat nebo nafilmovat nebo ... Konečně se probírám a vypadne ze mě: "Lidské maso, to je moje!" Pomalu se svlékám i já, ale ještě dávám očím šanci zaznamenat ten zázrak krásy, mládí, soukry a barevného kontrastu mužského těla s modrou látkou potamů. Nikdy jsem nepochopil lidi, které zajímá jenom mužova "zbraň". Běže nemá jen květ a obraz nemá jen barvy. Ale zpět do reality triadvacátého prosince loňského roku. Mám určitě výraz dítěte před Jerotě nakrojeným dortem. Pokoj osvětluje jen stará stojací lampa s hedvábným stínidlem, která ještě více podtrhuje nazlátlou barvu jeho kůže. Sedám si k němu. Objeme mě. Nezkoušené, neohražené. Hladím ty hebké vlasy, konečky prstů jako slpce si mapuju celý jeho obličej, krk, ramena, vnímám jeho vůni. Moje prsty lehce laskají jeho záda, pak se vracím do podpaží, on tichounce vrní, jak kotě po pohlázení. Eropadám se do jímého světa. Něžná tichá slovíčka se vznášejí a mizí jak jiskry z vánoční praskavky. Dotýkám se rty všude tam, kde už se potíšily moje ruce. Jemně beru mezi rty jednu z tmavých bradavek, cítím, jak mi celý jde vsříc, oplácí mi po svém. Má rty jej ale příliš odstrojují, vzdal se. Z jeho pootvorených rtů slyším slabé sténání rozkoši.

Moje rty a ústa nachází další a další místa k laskání. Cdménou je mi chvění a kapitulace. Má prsty a šota jsou ruku v ruce přes boky,

břicho níž až k prstům u nohou, jak stvořeným pro tyhle hry. Teď i zuby chtějí přijít se svou troškou do mlýna. Když se vyřádím na chodidlech, vracím se v plné zbroji do podbršku a dokonšujeme už zas ve dvou to dílo krásné zkázy. Cigaretu, trochu vína a znovu a znovu do světa milování. Usínáme pozdě k ránu. On hned, já až po něm. Dobrou hodinu po něm.

Ne, tenhle vánoční dárek nebyl sen. Vždyť stačí natáhnout ruku. Jestě jednou se dotknout, ještě naposled cítit to báječné teplo... Probouzím se kolem jedenácté. Jirka je pod sprchou. Vidím jej dokořán otevřenými dveřmi koupelny. Slunce v okně a voda, která stéká po jeho těle a jeho vodou lesklá kůže, to všechno dělá dojem svatozáře nebo duhy. Má nic už není čas. Jen na šálek kávy. Rychle, autobus nebo vlak do Prahy. Nakonec jsem si zapamatovali vyměnit adresy. Odjíždí. Na všechno už je pozdě. Vracím se domů. Ne mamí, to je v pořádku. Pohrávám si se zátkou od vína, které Jirka přinesl. Nějak mě mrzí celý svět i s dárky, stromkem a mám hrůzu z volných dnů. Krátce po Novém roce nám zmenili číslic telefonů, běžná vec. Ať hledám jak chci, užtenka s Jirkovým číslem je také pryč. Je zbytečné si nadávat, proč jsem si číslo nenapsal do diáře.... Ten telefon si nepamatuju, nikdy jsem mu nevolal.... Tak, to bylo.... Hračeje umíra posledně?? Co udělat? Co fíct? Komu? Snad sám sobě...?

Bylo to nádherné a ničeho nelituju?!

Tak ...at žijí vánoce...

/D.M./

Čelámu kolektivu klubu.

Mnoho zdraví, štěstí a spokojenosti v nastávajícím novém roce

přeji

BYLI
JSME
NA

SILVESTRU 89

Oslavu posledního dne roku 1989 a nového dne roku 1990 jsme oslavili společně jako tomu bylo na přelomu let 1988-1989. Nynější Silvestr však předznamenával vstup do roku svobodného - prvního po 40 letech.

Prostorem oslav se stala vinárna Na Homolce v Praze 5, která pro většinu z nás nebyla cizí, neboť jí využíváme v posledních několika měsících pro organizaci uzavřených diskotekových večerů pro příznivce a členy Lambdy.

Průběh večera nebyl předem připravován, přesto však byl nadmíru zajímavý. Kromě tradičního jídla a pití, diskotekové hudby a tance byli všichni přítomní překvapeni kulturním programem připraveným renomovaným tvůrcem kostýmů Mirkem a jeho přáteli. V tanečních variacích vystoupil příležitostně sestavený soubor, který předvedl vtipné kousky na způsob transvestitní show /i se zajímavými a odvážnými erotickými prvky/. Průběh programu konferoval zpěvák Pavel N., který se Silvestra zúčastnil spolu s námi.

Půlnoční přítpek proběhl nejdříve při televizním vysílání, které jsme si s ohledem na přelom roku a dějin nechtěli nechat ujít, a poté u mikrofonu, u kterého stál zástupce Lambdy Honza L. Vzájemně polibky a osobní přání přístihu lepšího jsme si vyměnili nejen s tuzemci, ale i s přáteli ze zahraničí - z NDR, Holandska, Francie.

Veselí pak pokračovalo až do rána, kdy se trochu unavená společnost postupně rozcházela do mrazivého a nevládného dne, kterým začalo poslední desetiletí tohoto tisíciletí.

Silvestr 1989 skončil - ať žije Silvestr 1990.

Jestliže chcete na první pohled zjistit, jaký je sexuální život našince v krajském městě, stačí obvykle zajít na toalety autobusového či vlakového nádraží.

Model Ústí nad Labem

Dveře jsou tu posety inzeráty, jež se dají rozdělit do tří skupin.

První skupina lidí píšící inzeráty jsou zajišci. Jsou to lidé, kteří se touží seznamit, ale neví, jak na to. Jinou možnost nemají a neznají, a tak volí tuto nepřiměřenější formu. Snad časem pochopí, jak je to neudůstojné.

Druhou skupinu tvoří ti, co to nepochopili. Jsou podstatně ostřílenější a vědí, co právě letí. Inzeráty začínají sdělením: jsem celý v kůži, případně doplní malůvkou své možnosti a neopomenou přidat patřičné rozměry. Jde jim v podstatě jen o to jediné, potřebu hlubšího vztahu nemají.

Třetí skupinu tvoří víceméně individua, jež mají velice rozverná přání. Obvykle uvedou svou adresu, jméno a telefon a čas, kdy jsou k zastizení. Tito lidé už dávno otupěli, a tak si nedovedou jinačí styl než tento představit.

Čelou tuto inzertní galerii komentují rozhořčení a inteligentní heterosexuálové slovy: (BUZERATI POSTRILET nebo AIDS NA TERMI).

Prostě tohle všechno je vidět - to na první pohled poznáte. Ale v Ústí n/L. existuje i život mimo rámec dveří WC. Kápek všeho dění se zdá číšník jedné restaurace a k němu se sbíhají všechny nitky. Má spousta "našich" známých a také to pravidelně strídá. Nedělejte si iluze o nějaké úrovni - i on na dveřích WC uvádí svůj telefon. On tedy zůstává funkcí "Pekače", Těška či Rostova jež v Ústí n/L. neexistují.

Další skupinou "našinců" v Ústí n/L. jsou tzv. hodní tátové, strýčci a páni, kteří pravidelně sledují toaletní rubriku, ale jinak si nepřipustí, že jsou homo nebo bisexuálové a velice úporně si zakládají na své normálnosti. S těmito lidmi nelze počítat.

A pak je tu určitě hezkých pár lidí, kteří si uvědomují své záměření, rádi by někoho poznali na stálo, jsou sami, a tak se bojí a skrývají.

A na závěr všeho je tu sexuologické oddělení nemocnice, kam spousta lidí dobrovolně chodí. Domlouval jsem se s pracovníky oddělení o tom, aby klienty upozornili na to, že klub existuje, poslal jsem jim Lambdu, kterou slíbili, že vyvěsí, aby byla k přečtení, informoval jsem je o činnosti klubu a možnosti vytvoření podobného v Ústí nad Labem.

Mé snažení dosud vychází nedarmo. Patrně proto, že vedoucí lékaři jsou hetero, snad ze strachu z neznámého a "zakázaného", snad z rutiny a nezájmu.

Takže tohle město zatím čeká na silnou osobnost, která by nepatřila do druhé a třetí skupiny ani mezi hodné pány, ale mezi ty, kdo se cítí sami a chtějí by to změnit. Aby se život homosexuálů v Ústí n/L. nemusel točit kolem dveří WC a pochybného číšníka.

Michal Rada
Litoměřice

O líbání a pohledech

Jistě si dobře vzpomínáte na pěkné vyprávění Honzy Láňho o průběhu vídeňského kongresu homosexuálů. Zmínil se také o "průzkumné akci", kdy homopár choáil po vídeňských ulicích za ruce držíc se, líbal se /atd./ a reakce lidí byly natáčeny videokamerou. "Pokus" dopadl dobře. Protože nám všem (nižé podepsaným) ovdána nechýbá, inspirovali jsme se jím a chtěli zvěřet, co to udělá s Pražáky. Slovo dalo slovo, a tak jsme se i bez videokamery po skončení klubového sezení na Gorkáci 12. října vydali po Praze za ruce obvy samilovými homopáry, letmo i vášnivě se líbali na Starománu, Maláku, Václaváku, v Celetné, Karlově, Hybernské i jinde v centru a žasli jsem! Nad líbáckou nevládností! Věština z nás je tak zaujatá houbou za chlebeč, těstovinami, favority a bony, že nestačí sledovat okolí. Spíš jí okolí ani nezajímá!

Ale bylo také dost pohledů, které nás zaregistrovaly. Shovívavých, milých, křehkých, přejících! Ani jeden z nich nebyl udvřený, překvapený, zlý, natož agresivně lašný. Pokud se zrovna v pražských ulicích nehonili a neprohlašovali svyklí vídeňáci, pak se "leady pohuly" - jak konstatoval Mladý svět v č. 43 - i u nás. A tak se líbejte, voďte za ruce a dělejte i další pěkné věci, za svůj homopár se na ulicích nestyďte!

Abychom zjistili pravý stav věci, rozhodli jsme se "pokus" opakovat mimo Prahu. Teď "na venkově", jak s oblibou Pražáci říkájí. Váháme mezi tvrdým západem a chladným iminent-emisně-prosyceným severem. O výsledku vás budeme informovat v některém z příštích čísel.

A bonboněk na závěr: Nádraží Florenc - krátce před půl šestou v noci. Polibek /letmých, rozlučkových, zato dvojí/. V těsné blízkosti dva ucnové /studentiči?/. Naše těla jim brání v průchozu k autobusu. Ti dva taktně čekají. Rozcházíme se. Jáu. Ohlížím se. Ten mladší po mně vrhá chápavý, láskyplný a závišitý pohled. Inu, máme vlnavé a citlivé mládí! Nebo že by to byl náš člověk?

Petr + Petr

"Disgusting!"

Hodně zdraví, štěstí,
osobních a pracovních
úspěchů v Novém
roce 1990 přeje všem
členům klubu Lambda
Miroslav Lorek

Miroslav Lorek
Tel. 80 776 03 PROSTĚJOV

SLUŽBA!!! POZOR!!! MIMOŘÁDNÁ SLUŽBA!!! POZOR!!! MIMOŘÁDNÁ SLUŽBA!!! POZOR!!!

- Chcete si dopisovat
- Chcete poznávat nové přátele
- Chcete spolu s nimi utvářet Svaz Lambda podle Vašich představ
- Nechcete být sami

Pak neváhejte a napište nám svou adresu a kolik je Vám let. Z došlých adres sestavíme jednou za dva měsíce seznam a ten zašleme všem, kteří v něm budou zařazení. Již dnes máme v redakci několik adres z domova i ze zahraničí, proto pište co nejdříve na:

LAMBDA

pošt. př. 6

150 06 Praha 56 - Košře

SLUŽBA!!! POZOR!!! MIMOŘÁDNÁ SLUŽBA!!! POZOR!!! MIMOŘÁDNÁ SLUŽBA!!! POZOR!!!

Jak jsme psali v minulém čísle, rozhodli jsme se odeslat výtěžek z výletu parníkem na konto AIDS. Částku jsme zaokrouhlili na Kčs 800,-- a náš pokladník ji dne 25. října odnesl do banky na Václavském náměstí. Při té příležitosti mě napadlo, že číslo korunového konta je sice v denním tisku často uváděno, ale konkrétní postup, jak peníze složit, nikde uveden není.

První možností je přímá návštěva banky /Václavské nám. 42/, kde u okénka pokladník likvidatura vyplníte pokladní složenkou podle vyvšedného vzoru a odevzdáte peníze.

Druhou možností je poštovní poukázka vor A /zelená s černým tiskem/. Na poště řeknete, že chcete odeslat peníze na účet do státní banky, dostanete složenko a vyplníte ji včetně konstantního symbolu /KS/ 379 a variabilního symbolu /VS/ 9. Číslo korunového účtu je 35-2528-001 /AIDS/ a adresa banky je SBČS Praha 2, Václavské nám. 42, PSČ 110 00.

Pokud byste měli volné valuty, můžete využít účet 34 83-35163 AIDS u Čs. obchodní banky, Na příkopě 14. Zde však bude lepší osobní návštěva.

Daniel

Sympatická novinářka Liběna Helešicová z redakce Rozvoje v Mostě nás upozorňuje na výzvu kolektivu precovníků směny "A" závodního požárního útvaru Úpravny uhlí arm. gen. Ludvíka Svobody v Mostě-Komořanech. Požárníci mimo jiné píší:

"Reagujeme na článek v Rudém právu o tom, že výše účtu finanční pomoci v boji proti AIDS se podstatně nemění. Jsme přesvědčeni, že nebezpečí onemocnění touto smrtelnou chorobou hrozí každému z nás a zvláště budoucím generacím. Proto vyzýváme všechny kolektivy i jednotlivé odbory, aby přispěli na konto AIDS částkou deseti korun na člena. Kdyby tak učinil každý člen ROH, zvýšila by se částka na korunovém účtu ze současných 165 tisíc na částku ve výši desítek milionů korun. A tato suma už by určitě výraznou měrou napomohla výzkumu léčeni této choroby." Závěrem se ptají: "Podpoříte naši výzvu i vy?"

A Lambda odpovídá: Samozřejmě! Nejenže klub již odeslal podstatně vyšší částku, ale prostřednictvím svého časopisu šíří výzvu dál.

/pp/

Nebezpečný virus ukončil 50 let života hlavně pro druhé.
Franta HROŠÍK
 byl první, který obětavě pomohl na cestě k legalizaci našeho Svazu. Jméno Lambda jsme mu naposledy poděkovali 13. prosince 1989 v Praze - Motole.
 čest jeho památce!

Motto:

"Otevřete oči a hledejte, kde nějaký člověk potřebuje trochu času, trochu úcty, trochu společnosti, trochu péče. Je to možná někdo osamělý, zaháklý, nemocný, pro koho můžeš něčím být. Ukaž se lidem jako člověk!"

Albert Schweitzer

Proč vzniká Společnost AIDS pomoc (SAP)?

Onemocnění AIDS patří v současné době k nejzávažnějším celosvětovým problémům. Nemalé prostředky jsou uvolňovány na výzkum účinné vakcíny a na léčení nemocných AIDS.

Měli bychom si však uvědomit, že v současné době, kdy nemáme účinný lék proti AIDS, záleží především na změně životního stylu ohrožených občanů. Zvládnutí stresové situace, kterým zjištění HIV pozitivitu bezesporu je, vede ve většině případů prokazatelně ke zlepšení průběhu onemocnění. Malézt duševní rovnováhu a nový smysl svého života však postižení mohou pouze ve společnosti lidí, kteří jim chtějí pomoci.

Proto ve většině zemí světa vznikly dobrovolné organizace AIDS pomoci, jejichž hlavním posláním je (na rozdíl od organizací zdravotnických, které se zabývají především otázkami léčení AIDS) vytvářet podmínky pro zabezpečení základních životních jistot všech postižených, vysetupovat proti každému sebemenšímu náznaku jejich diskriminace a získávat je k aktivní spolupráci. Zároveň pro tuto spolupráci získávat osoby s tzv. rizikovým chováním (tím je především homosexuální a heterosexuální promiskuita a používání nesterilních jehel toxikomany).

Podobná organizace v Československu doposud neexistovala. Tento nedostatek je měla odstranit SAP, která byla v Praze ustanovena dne 6. prosince 1989. Ve své činnosti bude využívat bohaté zkušenosti rakouské a západoněmecké AIDS-Hilfe a podobných organizací působících v ostatních evropských zemích.

Co bude náplní činnosti SAP?

Hlavním úkolem činnosti SAP bude všestranná pomoc nemocným AIDS a HIV pozitivním občanům hájení jejich zájmů a dodržování jejich utajení vůči okolí. Páje zejména o:

- spolupráci s rodinnými příslušníky postižených AIDS,
 - získání důvěry všech občanů ohrožených AIDS,
 - úzkou spolupráci s klubem homosexuálních občanů LAMBDA, poradnami pro drogové závislosti apod.
 - sdružení dostatečného množství finančních prostředků na vlastní konto,
 - inzerci v tisku, rozhlasu a televizi, pořádní přednášek,
 - pořádání dobrovolných sbírek, koncertů, divadelních představení apod.
- Ze získaných prostředků by společnost např. zřídila:
- telefonní linku důvěry,
 - anonymní poradenské a právní služby,
 - klubové středisko HIV-pozitivních občanů,
 - informační středisko problematiky onemocnění AIDS apod.

To jsou pouze některé z možných námětů činnosti. O dalších můžete spolupřezhodovat a účastnit se i Vy, stanete-li se členy SAP.

Kdo se může stát členem SAP?

Členství v SAP není ničím omezeno, účastnit se může každý, kdo je ochoten jakýmkoliv způsobem v problematice AIDS pomoci.

Proto byla akceptována myšlenka vzniku samostatné hospodařící společnosti, organizačně nezačleněné do žádné společenské, zdravotnické, církevní či jiné organizace. Se všemi těmito organizacemi, projeví-li o to zájem, je připravena úzce spolupracovat.

Koho zvláště hledáme:

- dobrovolné pečovatele,
 - lékaře a psychology,
 - právnický,
 - programátory, ochotné pomoci SAP
- Nabízky posílejte laskavě na naši adresu!

naše adresa:

pošt. přihrádka 13

147 00 Praha 4 - Podolí

naše konto:

3146-021

SBČS Praha 2
Václavské nám. 42
Praha 1

Hospodaření získanými finančními prostředky bude pod kontrolou Federálního ministerstva financí ČSSR a o způsobu využití prostředků budeme veřejnost informovat.

PÍŠE SE O NÁS

David Leavitt

- Faltusová Libuše: Dokážeme být tolerantní? (rozhovor s PhDr. Slavomírem Hubálkem z Sexuologického ústavu) VTM č. 17/89, str. 10-11
- Dvořáček Vladimír: Trestní postih šíření AIDS. Halo sobota č. 40, 7. října 1989
- Choděra Oldřich, JUDr.: Co dělat jestliže... jsem na chlapce (úvaha právníka o vztahu k hmax) Příloha MF z 14. 10. 1989
- Eartušková Jana: Diagnosta 302.0 4%. Tvorba č. 43 / 89, s. 9-11
- Nimrichtrová Mirjana: Lambda je naděje. Vlasta č. 46/89, s. 10-11
- Sally: Sexuální výchova, problém starý i nový. (rozhovor s dr. A. Brzkem a S. Hubálkem) MS č. 48/89
- Sally: Pomáhejme jeden druhému, Pomoc nemocným AIDS v Polsku, Družstvo Pomoc (o projektu SAP). MS č. 50/89, str. 14
- Leavitt David: Domácí území. (povídka mladého mluvčího gay hnutí v USA přeložila E. Slámová) Světová literatura č. 6/89, s. 11-23
- Salvador Dalí: kapitoly z "tajného" života slavného spisovatele. Světová literatura č. 6/89, str. 106-138
- Jak vznikl AIDS (překlad z Der Spiegeln) Magazin Co vás zajímá číslo 11/1989, s. 17-19, 66-69
- Pfišplová Alexandra: Bude to jejich budoucnost (Šimon Formánek - jeden z nejradikálnějších čs. homosexuálů - mezi účastníky besedy se stávkovým výborem Filozofické fakulty UK) Obrana lidu č. 51-52, 23. 12. 1989, str. 15
- (soh) : Právo i menšina. (Jirka Kříž informuje o očlech hnutí za podporu hmax menšiny a boje proti AIDS) Svobodné slovo 12. 12. 1989
- (JJB) : Inzerát na veřejném záchodku? (rozšiřuje stručnou zprávu o založení Hnutí... z Inf. servisu č. 25 z 11.12.89, s.7) Informační servis Nezávislého tisk. střediska č. 28 ze 14.12.89, s.6
- Raušerová Heřena: AIDS výzvou k morálce. Večerní Praha 2. 1. 1990
- (soh) : Chráně se před AIDS, ale... (stanovisko sexuologů k chystanému "paragrafu" za šíření AIDS) Svobodné slovo 9. 1. 1990

UPOZORNĚNÍ!!! Nepodaří-li se Vám sehnat některý z uvedených materiálů, o který byste měli zájem, rádi zašleme na Vaši adresu jeho xerokopii. Píšte: Klub LAMBDA, pošt. př. 6, 150 06 Praha 56 - Košíře!

"Sexuální svrácenost se zvládá hůře. V mnoha případech, snad v jejich většině, nelze na sexuální svrácenost pohlížet jako na nemoc, nýbrž jako na chybné zaměření pohlavního pudu, které je zcela přirozené u jistých jedinců, kde různé zákrok učení často více škodí než užitku. Jak dalece a v jakém rozsahu naše sociální zákony mají v takových případech zasahovat, je velmi komplikovaná otázka, o které tu nechci diskutovat. Jisté však je, že ryzejší formulace zákona se opírá o naprosté nepochopení nesnesitelného postavení, v němž se mnozí naši bližní ocitli bez jakékoli vlastní viny. Nelze se na ně dívat jako na zločince, nýbrž jako na oběti náhodného omylu Matky Přírody, který se datuje od jejich narození, či snad od chvíle jejich početí."

/Axel Munthe, The Story of San Michele, 1929

česky kniha o životě a smrti, Melantrich, Praha 1969/

Axel Munthe /1857 - 1949/ byl slavný švédský lékař neurolog, spisovatel a bojovník za mlč. Do roku 1942 působil v Paříži a v Římě. Na Capri postavil vilu, do které umístil předměty obrovské umělecké hodnoty. Tato vila se dodnes řadí mezi významná muzea. Je autorem řady esejiatických románů s autobiografickými rysy. Česky ještě vyšla kniha o lidech a zvířatech. Poslední leta svého života prožil pod ochranou krále Gustava V. u švédského dvora.

- rpl -

GAY MUSIC

V návaznosti na článek o Gay music uveřejněný v Lambdě č. 2, který byl převzat z polského časopisu Magazyn muzyczny bych rád trochu vyjasnil zmatek pramenící z tolika různých jmen, stylů a pohnutek souvisejících s fenoménem homosexuality v populární hudbě. Především jakýsi hudební "gay styl" opravdu neexistuje, přestože se jako pojem často vyskytuje - jde tu vlastně o dosti široký záběr nejruznějších hudebních stylů, které mají s homosexualitou něco společného - buďto prostřednictvím interpreta či textu nebo orientací na homosexuální publikum.

Pro zjednodušení můžeme rozlišit tyto skupiny:

I/ Homosexuální umělci,

kterí se 1) "gay tématům" věnují

a) "militantní" skupina

(Tom Robinson, Bronski Beat, Communards, M. Almond)

b) "zábavná" skupina

(Sylvester, Divine, Village People, Frankie...)

c) ostatní

(David Bowie, Elton John, Gary Numan)

2) "gay tématům" nevěnují

(Freddie Mercury, Dead or alive, Blancmange)

II/ Heterosexuální umělci

orientující se na gay-scénu: (Eartha Kitt, Grace Jones, Hazel Dean...)

V několika kapitolách bych chtěl přiblížit nejvýznamější z těchto umělců.

„ti ostatní“

Ne snad na úplném začátku, ale rozhodně v prvním předvoji, stál nepochybně DAVID BOWIE, povzbuzený jevištní prezentací i hojnými "výstředními" prohlášeními Marca Bolana (T.Rex). Přestože si veřejnost už trochu zvykla na Bolanův make-up a "chůzi Mae Westové", Bowie, který počátkem sedmdesátých let předstoupil před kamery v dámských šatech a se zvadlou květinou v ruce, musel zákonitě způsobit trochu šok. Málokdo chtěl uvěřit tomu, co vidí a slyší. Vždyť i ne jeden teenager, slzící u teskného hitu Eltona Johna z roku 1972 - "Daniel", si myslel, že tu běží o bratrskou lásku ("Danieli, můj bratře, jsi jiný než já...") a dokonce i o mnoho let později si John ve svém video clipu "Nikita" radši vypomohl dívčí postavou...

Autor článku v časopisu Magazyn muzyczny se ovšem zcela přehmátl ve svém hodnocení umělce, který je nejvýraznějším představitelem skupiny "ostatních". Tvrdit, že David Bowie na sebe upoutal pozornost prohlášením o své bisexualitě, "když jiné způsoby selhaly", je hrubým zjednodušením. Slavné Bowieho přiznání na stránkách Melody Makeru v roce 1972 následovalo po pěti letech vydávání de-šek, které nepochopil jen hluchý a optické prezentaci, která zmátla jen slepého. Na rozhořčené protesty svých přátel, proč se "svým prohlášením zničil", odpovídal Bowie se smíchem: "Ale vždyť se mě ten novinář zeptal! Tak jsem mu odpověděl!" Bowie jistě nebyl tak naivní, aby nebyl na podobný dotaz připraven, ale rozhodl se podstatou riziko a vyvolaný skandál mu nakonec opravdu zajistil důležitou publicitu, které jen p o s t r ě i l a jeho dílo blíže k dosud nezasaženým posluchačům. Ale že by Bowie celou svou tvorbou a životním stylem pouze toužil

vyvolat skandál a tím se stal klíčovou postavou rocku (nejen) sedmdesátých let?

Už pro své album "Muž, který zaprodal svět" z roku 1970 vymyslel celé nové budoucí pokolení homosexuálních nadlidí, kteří kráčí životem svázaní bratrskou láskou. Často zabrousil i do obecně známějších končin: Ve skladbě "Queen Bitch" pozoruje z okna hotelu, jak se jakási "homosexuální štětka" pokouší "sbalit" jeho milence a říká: "Ach Bože, vždyť totéž bych mohl být já sám!" Sadomasochistické třeštění skladby "Width of a circle" o tom, jak Bowie potká boha ("byl to také mladý muž") a miluje se s ním za výkřiků "Dělej to znovu, dělej to znovu" může odpudit, ale málokoho nechá lhostejným.

Po tomto svém raném období, kdy proklamoval příchod a dominantní postavení druhu Homo superior, odložil Bowie dámské šaty (nikoliv make-up) a proměnil se v kosmického spasitele, bezpohlavní bytost, která svůj příběh o Zachránci lidského pokolení opět prošíkovala mužskými postavami typu Lady Stardust, za níž už nakonec mluvilo vlastní jméno.

Že se při tom všem Bowie velmi dobře bavil je zřejmé z mnoha jeho výstředních rozhovorů a mnohé mu bylo odupuštěno právě díky jeho brilantním hudebním výpovědím. Přesto se mu někdy situace téměř vymkla z rukou ("Když jsem přijel do Texasu, oblékl jsem si dámské šaty. Ale jeden chlap vytáhl pistoli a nazval mě teploušem. Ale podle mě byly ty šaty překrásné!"). Dnes už se Bowie pravděpodobně svým někdejší úletům usmívá, přesto ani dnes nedá dopustit na své velké přátele jako je např. majitel(ka) slavného západoberlínského gay-baru, transvestitní umělec Romy Haag a nebo zpěvačka (před operací pohlaví zpěvák) Jayne County.

Aby ovšem nedošlo k omylu - na Bowieho není možné pohlížet pouze z této jedné stránky. Jako většina umělců si prožil své peklo, své vrcholy a hloubky a na své cestě k dnešní hvězdné velikosti klopytal nejednou minovým polem, kde hrozba výbuchu související s jeho sexuální identitou a zálibami patřila ještě k těm méně významným.

ZIGGY

DISCO	otevřeno	!!!!!!!	DISCO
	každý den	každou 3. sobotu v měsíci	
	20-04 hodin	Na bělidle 40 PRAHA 5 - Smíchov	
		LAMBDU	
		!!!!!!!	

DVA NAŠINCI VE VÍDNI

Obrovské parkoviště přeplněné škodovkami sned všech typů, nedohledné řady autobusů Karosa. A při jízdě stále další s tisíci nových návštěvníků. S dokonalým přehledem je usměrňuje pouze několik místních sympatických policistů. Vzájemně úměry a "Honem, honem, jak nejrýchleji do města!..." Ano, to jsou první dojmy ze slunečného rána ve Vídni dne 16. prosince 1989.

Přijeli jsme sem jako statisíce Čechů a Slováků v uplynulých dvou týdnech, hnutí zvědavosti poznat, před čím tak nepatřičným nás téměř 40 let chránil ostnatý drát. Když městská doprava, toho víkendů "Gratis!", rozptýlila davy spolukrajanů, zjistili jsme, že podle našeho názoru:

- a) pražské metro má méně obchodů, ale je hezčí,
- b) světovitský chrám je honosnější než Stephandom,
- c) paní, které jsme se ptali na cestu, by nás upřímně ráda pozvala domů do Gmünderu,
- d) zaujmeme-li publikum nějakým uměním, můžete si vydělat na výstavně pěší zóně za jeden podvečer více než dostane čs. turista na celý rok,
- e) rušného nočního života ve Vídni se účastnit nečekaně hodně mladých a
- f) asi slovenský vkus nám brání vidět více (objektivně) hezkých kluků.

A už byl večer a my se v roli zvláštních zpravodajů Lambdy vydali na exkurzi po adresách vypsaných z rok starého LAMBDA-Nachrichten, měsíčníku celorakouské organizace HOSI (Homosexuelle Initiative). Vídeňské homopodniky jsou komerční, kde jde především o tržbu, a nekomerční. Komerčních bylo na našem seznamu šest, ale jak to často bývá, není v nich vždy stěhlní klientela, případně v podmínkách soukromého podnikání nemusí být stabilní samotný podnik. Dokazovala to skutečnost, že na některých adresách již byl podnik zcela jiného názvu a atmosféry nebo prostě zaprášené stažené rolety. Neměli jsme samozřejmě na to vstupit do všech těch zbylých a utráčet. Nicméně podle našich pozorování zvenci byly "jistě" následující adresy:

Espresso bei Romer Sauna
Passauer Platz 6
Wien I

Adesso Club Bar
Girardigasse 3
Wien VI

a dva noční podniky pravděpodobně se vstupným:

posezení asi jako v pražském Rostovu, ale pouze s jedním barpultem

Manhattan Cafe Bar
Laimgrubengasse 3
Wien VI

Reiner Café
Kattenbrückengasse 4
Wien IV

připomíná T-bar v Praze až na mnohem přívětivějšího "vyhazovače"

odkud právě ne zrovna v ručavičkách vypoklonkovali dva čtyřicátníky v obzvláště dobré náladě a vpusťli dva "podezřelí" bohemy turecké národnosti.

Vídni daleko předběhla Praha, pokud jde o možnost nekomerčního využití. První zařízení, které navštívujeme, zřídil a provozuje Klub der freien Willigen Bezirkssparkasse Wien-Mariahilf. Je to

Rosa - Lila - Villa
Linke Wienzeile 102
Wien VI

Vstupuje se do prostorné předsíně, kde zaujme velká nástěnka s informacemi všeho druhu. Odtud vcházíme do vlastní společenské místnosti. Tvoří ji velké L se stolečky pro řádově 80 lidí. Ani rozměrný bar nezakryje dojem sned trochu strohého vybavení. Ale za to jasně "naše" obsluha je pozorná a ochotná. Vzápětí máme každý před sebou půllitr řízně šepavých dvanáctky po 28 šilincích (osminka bílého by byla za poloviční cenu). Na rakouské poměry obnos opravdu lidový. Ten večer je obsazena asi polovina míst, z toho pozorujeme kolem sebe ve srovnání s Prahou daleko více zástupky druhého, až chce se mi říci tvrdšího pohlaví. Velmi příjemným překvapením je pro nás police se spoustou (slušnými) tickovými. Bereme si bezplatně nebo jen prohlížíme letáky, brožury, magazíny a dokonce i vlastní noviny! Dovídáme se, že Rosa Lila Villa nabízí také ubytování za progresivní sazbu: první noc 200 šilinků, "trvalý" pobyt 70 šilinků/den. Tolik bohužel neznáme, proto platíme a loučíme se. Na odchodu ještě prohlížíme nástěnku. Zajímavostí spousta, ale momentálně největší - dopis z Československa! Luděk Popela z Přerova (plná adresa uvedena, k dispozici v administraci Lambdy) již pohotově nabízí rakouským zájemcům při cestě do ČSSR "...doprovod podle Vašich požadavků a nároků..." stěží předem napsat. Celý dopis je v 1. osobě množného čísla, ale ani zmínka, za koho vlastně Luděk mluví. Podle citované formulace určitě ne za Lambdu!

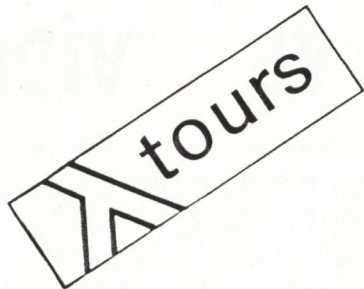
Ocitáme se znovu na ulici, ale míříme přímo do

HOSI - Zentrum
Novaragasse 40
Wien II

Zde samozřejmě panují členové této celorakouské organizace. Nacházíme dveře volně otevřené do větší guterární místnosti, jen rače vstupit! Odkládáme si v samoobslužné šatně u stěny a hledáme se rychle "zašít". Máme trochu smůlu, před chvílí skončil speciální večerňák gay & lesbian program, návštěvníci se pomalu rozcuchávají. Ale nevádí, obsluha nás brzy nachází i v koutku a dostáváme milý dárek - dvě šokoládové figurky. Všichni jsou nevtiravě milí a pozdváme, že je zde zvykem loužit se s každým alespoň trochu známým polibkem. Bar je oblečen 15 zájemci o občerstvení, stolečky nabízejí dalších asi 50 míst k sezení. Toho večera naše druhé pivo, tehlové 1°, stojí 22 šilinků. Folklidná hudba z LP dotváří hezký dojem z útulného prostředí. Opět objevujeme "tiskové středisko" a materiály HOSI a AIDS-Hilfe, mezi jiným nejnovější Biglo LAMBDA-Nachrichten za 35 šilinků. Výchledový úkol: zjistit, kdo a jak je schopen reálně zajišťovat tolik tickovými! Chceme se revanšovat za večerní dárek, a proto zverne círcé do Prahy. Je s díky přijato a domlouváme se na eventuelní největší spolupráci HOSI - Lambda.

Co vy na to, členové našeho klubu? Budeme mít Rakusanům co nabídnout?!

Státní a Pěta

Plán akcí klubu LAMBDA na 1. pololetí 1990

(změny vyhrazeny - plán bude upřes-
nován v dalších číslech bulletinu)

Každý sudý čtvrtek v 17 hodin
na Gorkého náměstí

- 11.1. Lidská práva
- 25.1. Můj pobyt v USA
- 8.2. Výtvarné umění
- 22.2. Konference v Dánsku a NDR
- 8.3. Sapfo byla také žena (o knize)
- 22.3. Divadlo jednoho herce
- 5.4. Homosexualita
a křesťanská morálka
- 19.4. Historie a homosexualita III.
- 3.5. IV. východoevropský kongres
- 17.5. Videoprogram
- 31.5. Novinky o AIDS
- 14.6. Homosexualita a literatura
- 28.6. Moderní hudba

dr. A. Klimeš (Výbor pro lidská práva)
dr. Petr P. (Lambda)
dr. J. Assmann (Národní galerie)
dr. Richard P., ing. Standa B. (Lambda)
Ladka J., Chris (Lambda)
J. Hromada (Divadlo E. F. Buriana)

dr. Susa (Českobratrská církev)
ing. Daniel S., Jaromír B. (Lambda)
delegáti Lambdy
výbor Lambdy
dr. J. Svoboda (I. interní klinika)
Honza Lány (Lambda)
Zdeněk O. (Lambda)

Další akce

- 10. 2. Stolní tenis (hala PKOJF)
březen FILM: Chceš zabít,
Hele vole člověk
- 14. 4. výlet
- 27.-29.4. návštěva Felix Halle z Weimaru
- květen diskotéka na parrniku
- 11. 5. fotbalový zápas
smíšených družstev
- 2. 6. výlet
- 22. 6. táborák (Světlo pro AIDS)

přihlášky do 8.2. u Ivo Procházky

Zdeněk O., Jirka V.
Petr P., Dan S.

Jirka Louženský

Petr P., Míla N.
Petr P., Dan S.
Martin M.

Rádi zařadíme do plánu akcí další
Vaše nápady k obohacení činnosti
klubu. Napište nám také o zajíma-
vostech a zkušenostech z cest a
Lambdou i bez ní! Příspěvky, které
budou uveřejněny, odměníme.

Aktuální informace o všech připravovaných akcích získáte
- při pravidelných klubových setkáních
- denně od 18 do 22 hod. na telefonu Praha(02) 527388
- na adrese LAMBDA, pošt.př. 6, 150 06 Praha56 - Košíře

LAMBDA - informační bulletin pro vnitřní potřebu socioterapeutického
klubu homosexuálních mužů a žen při Sexuologickém ústavu v Praze.
Řídí redakční rada. Adresa klubu a redakce bulletinu: Klub LAMBDA,
pošt. př. 6, 150 06 Praha 56. Vydáváno se souhlasem odboru školství
a kultury ONV Praha 2, č.j. 33/89 ze dne 20. 2. 1989.
Vychází nepravidelně. Neprodejné.